

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci oprávneného **P. V.**, bývajúceho v N., proti povinnému **JUDr. J. M.**, správcovi konkurznej podstaty úpadcu A., s.r.o., so sídlom v K., IČO: X., **pre vymoženie 33,19 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 48Er 3037/10, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 11. júla 2011, sp.zn. 14 CoE 71/2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 11. júla 2011, sp.zn. 14 CoE 71/2011 **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice II uznesením zo 17. januára 2011, č.k. 48Er 3037/10-11 zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. J. S., Exekútorský úrad so sídlom v K., o udelenie poverenia na základe návrhu oprávneného, ktorým sa domáhal vymoženía sumy 33,19 € s príslušenstvom a trov exekučného konania. Exekučný súd v štádiu rozhodovania o udelení poverenia po zistení nedostatkov v exekučnom titule vyzval súdneho exekútora, aby v určenej lehote upresnil žiadosť o udelenie poverenia a návrh na vykonanie exekúcie, čo sa týka úroku z omeškania, ktorý absentoval v predmetnom exekučnom titule. Z dôvodu, že súdny exekútor na výzvu súdu z 26. novembra 2010 nereagoval do vydania rozhodnutia, súd v súlade s § 39 ods. 1 veta druhá a § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Krajský súd v Košiciach na odvolanie oprávneného uznesením z 11. júla 2011, sp.zn. 14 CoE 71/2011 uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1

O.s.p. potvrdil, aj keď mal za to, že v predmetnej veci boli iné dôvody pre zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ako ich uviedol súd prvého stupňa v napadnutom uznesení. Konštatoval, že podstatné pre prejednávajúcu vec je, že vykonanie exekúcie je neprípustné podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku. Za dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať, v zmysle § 14 ods. 1 písm. e/ zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v rozhodnom znení (ďalej len „zákon o konkurze a vyrovnaní“) považoval skutočnosť, že oprávnený nemohol pre svoju pohľadávku proti úpadcovi A., s.r.o. vykonávať exekúciu, pretože táto exekúcia by sa týkala majetku patriaceho do konkurznej podstaty úpadcu. Podľa názoru odvolacieho súdu, ak by sa toto exekučné konanie vykonávalo na uplatnenú pohľadávku oprávneného, oprávnený by bol zvýhodnený oproti ostatným veriteľom úpadcu A., s.r.o. Ďalej konštatoval, že podľa § 33 ods. 1 písm. b/ zákona o konkurze a vyrovnaní uplatnenú pohľadávku tvoria trovy konania, a táto je vylúčená z uspokojenia z majetku úpadcu. Žalovaný správca konkurznej podstaty (ako povinný v exekučnom konaní) preto nemá povinnosť zo svojho vlastného majetku uhradiť uplatnenú pohľadávku oprávneného. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že nie je dôvod pre začatie exekučného konania na základe návrhu oprávneného z exekučného titulu – rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 16. novembra 2005, sp.zn. 6Cbi 168/2004 vydaného v konaní priamo vyvolanom konkurzným konaním. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený (zastúpený Š. V., bývajúcim v N.) dovolanie, v ktorom namietal nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom, na základe ktorého žiadal, aby súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora.

Okresný súd Košice II vyzval dovolateľa výzvou z 11. októbra 2011 a následne uznesením z 10. novembra 2011, č.k. 48 Er 3037/2010-43 na odstránenie väd dovolania v 10-dňovej lehote a doručenie plnomocenstva pre právneho zástupcu z radov advokátov na zastupovanie v dovolacom konaní na Najvyššom súde Slovenskej republiky v zmysle § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p. s poučením, že inak konanie zastaví. Oprávnený na tieto výzvy súdu nereagoval.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po predložení spisu na rozhodnutie o dovolaní ho vrátil súdu prvého stupňa ako predčasne predložený s usmernením, že je potrebné dovolateľa

opätovne vyzvať, aby v stanovenej lehote predložil plnomocenstvo udelené advokátovi na jeho zastupovanie v dovolacom konaní a zároveň v zmysle § 30 druhá veta O.s.p. v znení účinnom od 1. januára 2012 (pretože do 31. januára 2011 mu súd neustanovil za zástupcu advokáta), riadne poučiť o možnosti poskytnutia právnej pomoci zo strany Centra právnej pomoci, ako aj o tom, že ak v stanovenej lehote plnomocenstvo nepredloží, ani neoznámí, nedoloží, že požiadal Centrum právnej pomoci, dovolací súd konanie zastaví.

Okresný súd Košice II uznesením z 22. marca 2012, č.k. 48Er 3037/2010-56 opätovne vyzval dovolateľa, aby v lehote 10 dní od doručenia uznesenia odstránil vady dovolania, doručil súdu plnomocenstvo udelené právnenému zástupcovi na zastupovanie v dovolacom konaní a poučil ho o možnosti požiadať o poskytnutie právnej pomoci zo strany Centra právnej pomoci.

Oprávnený doručil súdu ďalšie podania 19. júna 2012, 17. júla 2012 a 19. februára 2013, no ich obsahom neboli súdom požadované listiny. Uznesenie súdu prvého stupňa z 22. marca 2012, č.k. 48Er 3037/2010-56 vydané vyšším súdnym úradníkom napadol oprávnený odvolaním z 13. júla 2012. V zmysle ustanovenia § 374 ods. 4 O.s.p. došlo podaným odvolaním ex lege k zrušeniu rozhodnutia a opätovne rozhodoval sudca, ktorý znova vyzval dovolateľa uznesením z 10. septembra 2013, č.k. 48Er 3037/2010-86 na odstránenie väd dovolania v súlade s vyššie uvedeným usmernením dovolacieho súdu.

Uvedené uznesenie s výzvou na doplnenie väd dovolania bolo oprávnenému doručené 16. septembra 2013 (č.l. 88 spisu). Napriek tomu do rozhodnutia dovolacieho súdu nepredložil plnú moc na zastupovanie v dovolacom konaní, tiež neoznámil, ani nedoložil, že požiadal Centrum právnej pomoci o poskytnutie právnej pomoci - zastupovanie advokátom v dovolacom konaní.

Povinný sa k dovolaniu oprávneného vyjadril (č.l. 41) tak, že žiadal dovolanie zamietnuť z dôvodu neexistencie oprávnených dovolacích dôvodov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) predovšetkým skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže o dovolaní konať. Zistil, že tieto podmienky konania nie sú splnené.

Kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (§ 103 O.s.p.).

Ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia, pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O.s.p.).

V dovolaní sa musí popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu a z akých dôvodov sa toto rozhodnutie napáda, prípadne ktoré dôkazy by sa mali vykonať na preukázanie dôvodov dovolania a čoho sa dovolateľ domáha (§ 241 ods. 1 veta prvá O.s.p.).

V zmysle ustanovenia § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p. musí byť dovolateľ v dovolacom konaní zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná. Citované zákonné ustanovenie vyžaduje, aby bol dovolateľ vzhľadom k zvýšenej odbornej náročnosti dovolacieho konania zastúpený profesijným advokátom.

Nedostatok podmienky povinného zastúpenia dovolateľa v dovolacom konaní je možné odstrániť tým, že si dovolateľ zvolí kvalifikovaného zástupcu a k dovolaniu pripojí jeho plnomocenstvo. Ak tak neurobí, a to ani na výzvu súdu, súd dovolacie konanie zastaví.

V danej veci oprávnený, ktorý podal mimoriadny opravný prostriedok, nemá právnické vzdelanie. Súd ho v súlade s § 104 ods. 2 O.s.p. vyzval na odstránenie väd podania s náležitým poučením o povinnom zastúpení advokátom a o možnosti požiadať Centrum právnej pomoci o ustanovenie zástupcu z radov advokátov podľa § 30 O.s.p. Dovolateľ na predmetnú výzvu súdu adekvátne nereagoval. Napriek tomu, že sám nemá právnické vzdelanie, nepredložil v súdom určenej lehote plnú moc udelenú advokátovi na zastupovanie v dovolacom konaní, ani nepreukázal, že by požiadal o ustanovenie kvalifikovaného zástupcu.

So zreteľom na nerešpektovanie výzvy na odstránenie procesného nedostatku podmienky dovolacieho konania zo strany dovolateľa Najvyšší súd Slovenskej republiky

dovolacie konanie podľa § 104 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. zastavil bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. novembra 2013

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová